

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาและแนวทางการบริหารงานด้านวิชาการในวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สังกัดกรมสร้างครู กระทรวงศึกษาธิการ แห่งสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของ ผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน ในวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต ซึ่งลักษณะของแบบสอบถามมีลักษณะเป็นมาตราประมาณค่า มี 5 ระดับเพื่อวัดระดับปัญหาในการบริหารงานด้านวิชาการ ซึ่งแบบสอบถามมีค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง .26 - .80 และมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .97 ได้ส่งแบบสอบถามถึงกลุ่มตัวอย่างจำนวน 145 คน ซึ่งเก็บรวบรวมข้อมูลได้คืนจำนวน 142 ฉบับคิดเป็นร้อยละ 97.93 และได้วิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โปรแกรมสำเร็จรูป ผลการวิจัยสรุปได้ ดังนี้

สรุปผล

1. ปัญหาการบริหารงานวิชาการในวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สังกัดกรมสร้างครู กระทรวง ศึกษาธิการ โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง เรียงลำดับจากคะแนนเฉลี่ย จากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านหลักสูตรและการบริหารหลักสูตร ด้านการวัดผลและการประเมินผล และอันดับสุดท้ายคือ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

1.1 ปัญหาการบริหารงานวิชาการด้านหลักสูตรและการบริหารหลักสูตรในวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สังกัดกรมสร้างครูกระทรวงศึกษาธิการ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงลำดับจากคะแนนเฉลี่ย จากมากไปหาน้อย 3 อันดับได้แก่ 1) การพิจารณาคัดเลือกเอกสารประกอบให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร 2) การจัดระบบการเรียนการสอนเป็นไปตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรและ 3) ความพอเพียงของเอกสารที่ใช้ประกอบการจัดทำหลักสูตรของวิทยาลัยครู

1.2 ปัญหาการบริหารงานวิชาการด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สังกัดกรมสร้างครูกระทรวงศึกษาธิการ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงลำดับจากคะแนนเฉลี่ย จากมากไปหาน้อย 3 อันดับได้แก่ 1) การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการสอนของครูในการจัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ 2) การกำหนดเวลาให้มีความสอดคล้องกับกิจกรรมที่กำหนดและ 3) การจัดกิจกรรมกระบวนการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับหลักสูตร

1.3 ปัญหาการบริหารงานวิชาการด้านการวัดผลและการประเมินผล ในวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สังกัดกรมสร้างครูกระทรวงศึกษาธิการ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณา

เป็นรายชื่อเรียงลำดับจากคะแนนเฉลี่ย จากมากไปหาน้อย 3 อันดับ ได้แก่ 1) มีการกำหนดแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดผลประเมินผลการเรียนอย่างเป็นระบบและเป็นไปในทางเดียวกัน 2) ส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูใช้วิธีการหลากหลาย ในการวัดผลประเมินผลการเรียนการสอนและ 3) การรายงานผลความก้าวหน้าด้านการเรียนให้นักเรียนได้ทราบเป็นระยะ

2. ปัญหาการบริหารงานวิชาการในวิทยาลัยครูสระหว้านะเขต สังกัดกรมสร้างครู กระทรวงศึกษาธิการ จำแนกตามความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์สอนโดยรวมและรายด้านพบว่า ไม่แตกต่างกัน

3. แนวทางพัฒนาการบริหารงานด้านวิชาการในวิทยาลัยครูสระหว้านะเขต มีดังนี้

3.1 ด้านหลักสูตรและการบริหารหลักสูตร เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ เรียงลำดับจากค่าคะแนนเฉลี่ย จากมากไปหาน้อย 3 อันดับ ได้แก่ 1) ควรจัดอบรมส่งเสริมครูผู้สอนในการวิเคราะห์หลักสูตรการเรียนการสอน 2) จัดประชุมสัมมนาเพื่อหาข้อเสนอแนะและแนวทางในการดำเนินการจัดทำและการพัฒนาหลักสูตรและ 3) มีการติดตามผลในการปฏิบัติงานและหาแนวทางแก้ไขพัฒนาปรับปรุงอย่างสม่ำเสมอ

3.2 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ เรียงลำดับจากค่าคะแนนเฉลี่ย จากมากไปหาน้อย 3 อันดับ ได้แก่ 1) ควรมีการจัดอบรมสัมมนาทางวิชาการเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์มุ่งหมายของหลักสูตรแต่ละรายวิชา 2) จัดอบรมส่งเสริมให้อาจารย์ผู้สอนในเรื่องเทคนิควิธีการสอนเพื่อให้อาจารย์ผู้สอนสามารถจัดกระบวนการ เรียนรู้ตามแนวดำเนินการและเจตนารมณ์ของหลักสูตรและ 3) จัดสร้างแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายในบริเวณ โรงเรียน เพื่อเอื้ออำนวยต่อการจัดการเรียนการสอนของอาจารย์ผู้สอน

3.3 ด้านการวัดและประเมินผล เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ เรียงลำดับจากค่าคะแนนเฉลี่ย จากมากไปหาน้อย 3 อันดับ ได้แก่ 1) ควรอบรมอาจารย์สอนให้มีความรู้ความสามารถ ในการทำการวิจัยในชั้นเรียน 2) ควรส่งเสริมให้อาจารย์ผู้สอนมีความรู้เกี่ยวกับการสร้างเครื่องมือการวัดผลที่ได้มาตรฐานและ 3) ควรมีการวางแผนและจัดระบบการวัดผลและประเมินผลโดยให้อาจารย์ผู้สอนมีส่วนร่วม

อภิปรายผล

จากการศึกษาปัญหาและแนวทางพัฒนาการบริหารงานด้านวิชาการในวิทยาลัยครูสระหว้านะเขต สังกัดกรมสร้างครู กระทรวงศึกษาธิการ แห่งสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว พบประเด็นสำคัญที่สามารถนำมาอภิปรายผล ดังต่อไปนี้

1. ปัญหาการบริหารงานวิชาการในวิทยาลัยครูสระหว้านะเขต สังกัดกรมสร้างครู กระทรวงศึกษาธิการ จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่พบว่า ผู้บริหารมีปัญหาการบริหารงานวิชาการ โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงลำดับจากค่าคะแนนเฉลี่ย จากมากไปหาน้อยได้แก่ 1) ด้านหลักสูตรและการบริหารหลักสูตร 2) การวัดผลและการประเมินผล และ 3) ด้านการจัดกิจกรรมการเรียน สาเหตุที่ผู้บริหารวิทยาลัยครูสระหว้านะเขต มีปัญหา การบริหารงานวิชาการ โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้บริหาร จำนวนหนึ่งยังไม่ได้ผ่านการอบรมเกี่ยวกับการบริหารมาก่อน ส่วนมากคิดว่าทั้งทำงานและทั้งเรียน ควบคู่กันบวกกับสภาพความยุ่งยากทั้งด้านเศรษฐกิจและงบประมาณ ใช้จำกัดทำให้ผู้บริหารสถาบัน สร้างครู ใช้เวลาส่วนใหญ่ ให้ความสำคัญกับปัญหาชีวิตการเป็นอยู่ของครูและนักเรียน ส่วนงานปรับปรุงคุณภาพของการสร้างครู แบบแผนวิธีทำงาน การแบ่งงานและการแบ่งความ รับผิดชอบยังไม่ทันสมัย (กระทรวงศึกษาธิการ, 2549, หน้า 4) นอกจากนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้บริหาร บางท่านขาดความรู้และทักษะในการดำเนินงานวิชาการตลอดจนมองไม่เห็นความสำคัญของงาน วิชาการและอีกอย่างอาจเป็นเพราะผู้บริหารมีภารกิจนอกเหนือจากงานประจำมากเกินไปทำให้ ไม่มีเวลาในการดำเนินการปรับปรุงคุณภาพงานวิชาการของ โรงเรียน ขาดการพัฒนาองค์การและ กระบวนการนิเทศติดตามผลการปฏิบัติงานของบุคลากร ในโรงเรียนรวมทั้งการปฏิรูปการศึกษา ที่ปรับกระบวนการทำงานของครูใหม่ ทำให้ครูผู้สอนจำเป็นต้องพัฒนาตนเองให้สอดคล้องกับ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติฉบับแก้ไขเพิ่มเติม 2545 ซึ่งได้จัดการศึกษาที่เน้นการเรียนรู้ ตลอดชีวิต (วาสนา สีสุน, 2551, หน้า 79) จากสาเหตุเหล่านี้ทำให้ปัญหาการบริหารงานวิชาการ ของผู้บริหารมีในระดับปานกลางสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ปิยนุช ทองพรม (2550, หน้า ๙) ที่ศึกษาปัญหาและแนวทางในการพัฒนาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนเขตอำเภอหนองใหญ่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 1 พบว่าปัญหาการบริหารวิชาการของโรงเรียน โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง เช่นเดียวกับ ภิญญา รักษาพันธ์ (2551, หน้า ๙) ได้ศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการของพนักงานครู สังกัดสำนักงานการศึกษาเมืองพัทยา พบว่าปัญหาการบริหารงานวิชาการ โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง

ส่วนอาจารย์สอน มีปัญหาการบริหารงานวิชาการ โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงลำดับจากค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้แก่ 1) ด้านหลักสูตร และการบริหารหลักสูตร 2) ด้านการวัดผลและการประเมินผล และ 3) ด้านการจัดกิจกรรมการเรียน สาเหตุที่อาจารย์สอน มีปัญหาการบริหารงานวิชาการ โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง อาจเป็นเพราะว่าอาจารย์จำนวนมากได้ผ่านการอบรมเกี่ยวกับการนำใช้หลักสูตรการเรียนการสอน ของสถาบันสร้างครูจากโครงการพัฒนาคุณภาพการศึกษา (TEST) ดังนั้น จึงเกิดความเข้าใจใน

ระบบการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรได้เป็นอย่างดี แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าอาจารย์ทุก ๆ คนจะได้รับการฝึกอบรมจากโครงการนี้ทั้งหมด เช่น อาจารย์ ที่รับบรรจุใหม่จำนวนหนึ่งก็ยังไม่ได้ผ่านการอบรมจึงขาดความเข้าใจในกานนำใช้และบริหารจัดการด้านหลักสูตรเช่นเดียวกับงานวิจัยของ สมชาย ล้อมวงส์ (2549, หน้า ๖) ที่ได้ศึกษาปัญหาและแนวทางพัฒนาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจันทบุรี เขต 2 ผลการศึกษาพบว่า ปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจันทบุรี เขต 2 โดยรวมละลายด้านอยู่ในระดับปานกลาง

1.1 ปัญหาการบริหารงานวิชาการด้านหลักสูตรและการบริหารหลักสูตรในวิทยาลัยครูสทวันนะเขต สังกัดกรมสร้างครูกระทรวงศึกษาธิการโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงลำดับจากค่าคะแนนเฉลี่ย จากมากไปหาน้อย 3 อัน ได้แก่ 1) การพิจารณาคัดเลือกเอกสารประกอบให้สอดคล้อง กับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร 2) การจัดระบบการเรียนการสอนเป็น ไปตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรและ 3) ความพอเพียงของเอกสารที่ใช้ประกอบการจัดทำหลักสูตรของวิทยาลัยครู สอดคล้องกับ แผนยุทธศาสตร์การสร้างสรรค์ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2549, หน้า 4) ที่ว่าในระยะผ่านมาได้มีกระบวนการพัฒนาหลักสูตรและเอกสารเพื่อใช้เข้าในการเรียนการสอนอยู่ในสถาบันสร้างครูแล้ว แต่ด้วยว่าโลกแห่งยุคโลกาภิวัตน์ ได้มีการแปรเปลี่ยนอย่างรวดเร็วจึงทำให้หลักสูตรการสร้างสรรค์ที่มีอยู่ ไม่สอดคล้องกับยุคสมัย จึงจำเป็นอย่างมากในการพัฒนาหลักสูตรคืนใหม่เช่น หลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ เจริญพันธุ์ ทักษะชีวิต เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์และข้อมูลข่าวสารอื่น ๆ เช่นเดียวกับแผนปฏิบัติงานแห่งชาติการศึกษาเพื่อทุกคน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2548, หน้า 23) ที่ว่า การปรับปรุงคุณภาพของการศึกษาส่วนมาก ขึ้นอยู่กับคุณภาพของการอบรมและการสร้างครู ความสอดคล้องของหลักสูตรและแบบเรียน สภาพแวดล้อมของการสอน ความสามารถและความชำนาญงานของครูผู้สอนและหน่วยงานพัฒนาหลักสูตร โดยตรงเพราะถือว่าเป็นผู้ปฏิบัติจริงสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ วาสนา สีสุน (2551, หน้า ๖) ที่ศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะแนวทางการบริหาร งานวิชาการของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้วเขต 2 พบว่าปัญหาการบริหารงานวิชาการ โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งตรงกับกับงานวิจัยของ ประวิทย์ บูรณ โภศล (2545, หน้า ๖) ที่ศึกษาการบริหารงานวิชาการของ โรงเรียนประถมศึกษาตามความคิดเห็นของครูปฏิบัติการสอน สังกัดสำนักงานประถมศึกษาอำเภอแก่งหางแมว จังหวัดจันทบุรี ด้านหลักสูตรและการบริหารหลักสูตรอยู่ในระดับปานกลางเช่นเดียวกับงานวิจัยของ ไทย วิบูลย์ธัญญ์ (2545, หน้า ๖) ที่ศึกษาปัญหาการบริหาร งานวิชาการของ โรงเรียนประถมศึกษา อำเภอพนสนิมคม จังหวัดชลบุรี พบว่าปัญหาการบริหารงานวิชาการด้านหลักสูตรและการบริหารหลักสูตร โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งตรงกับ

ประสาร รสขุ่ม (2551, หน้า ง) ที่ศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการ ด้านหลักสูตรและการบริหารหลักสูตร โดยรวมอยู่ในระดับปานกลางและสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุรางค์ เจริญนาน (2550, หน้า ง) ที่ศึกษาปัญหาและแนวทาง แก้ไขการดำเนินการนิเทศงานด้านวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว เขต 1 ด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

1.2 ปัญหาการบริหารงานวิชาการด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในวิทยาลัยครูสหัสวันนะเขต สังกัดกรมสร้างครูกระทรวงศึกษาธิการ โดยรวม อยู่ในระดับปานกลางเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงลำดับจากค่าคะแนนเฉลี่ย จากมากไปหาน้อย 3 อันดับ ได้แก่ 1) การทำความเข้าใจและวิเคราะห์ผู้เรียนเป็นรายบุคคล 2) การกำหนดเวลาให้มีความสอดคล้องกับกิจกรรมที่กำหนดและ 3) การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมครูในการจัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สอดคล้องกับ แผนยุทธศาสตร์การสร้างครู (กระทรวงศึกษาธิการ 2006, หน้า 6) ที่ว่าสถาบันสร้างครูได้ใช้ความพยายามในการปรับปรุงคุณภาพครู โดยการจัดรูปแบบการเรียนการสอนมาแล้ว แต่ระยะผ่านมายังไม่ได้จัดทำให้มีกลไกและระบบประกันคุณภาพจึงทำให้การกำหนดมาตรการต่าง ๆ เพื่อยกคุณภาพของครูในสถาบันสร้างครูไม่ได้รับความเอาใจใส่อย่างแท้จริง ซึ่งการส่งเสริมให้ครูใช้เทคนิคการสอนที่เน้นทักษะกระบวนการมีปัญหาอันดับแรกทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ครูขาดกระบวนการในการจัดการเรียนการสอนที่หลากหลายส่งผลกระทบต่อผู้เรียนโดยตรงซึ่งการจัดการ การศึกษาในยุคปฏิรูปการศึกษา ได้เปลี่ยนบทบาทครู จากการเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้ด้านเดียวมาเป็นผู้คอยชี้แนะสนับสนุนในการจัดกระบวนการเรียนของผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับกรมวิชาการ (2545, หน้า 21 - 23 อ้างถึงใน วาสนา สีลุน, 2551, หน้า 80) ได้กำหนดแนวทางในการจัดการศึกษาไว้ว่า การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่า ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุดฉะนั้นครูผู้สอนและผู้จัดการศึกษาจะต้องเปลี่ยนแปลงบทบาทการเป็นผู้ชี้นำผู้ถ่ายทอดความรู้ไปเป็นผู้ช่วยเหลือส่งเสริมและสนับสนุนผู้เรียนในการแสวงหาความรู้จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ และการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญในกระบวนการ จัดการเรียนที่สอนให้นักเรียนมีทักษะกระบวนการคิด กระบวนการสร้างงานที่สร้างสรรค์ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อติพงษ์ วงษ์ชลชัยกุล (2549, หน้า ง) ที่ศึกษาสภาพปัญหาและแนวทางพัฒนาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 1 พบว่าการบริหารงานวิชาการ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เช่นเดียวกับงานวิจัยของ วิภารัตน์ ชานีวัฒน์ (2549, หน้า ง) ได้ศึกษาและเปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานวิชาการของ โรงเรียนในฝัน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 2 จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่และประสบการณ์การปฏิบัติงาน ผลการวิจัยพบว่าปัญหาการบริหารงานวิชาการ

ของโรงเรียนในฝัน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 2 โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง

1.3 ปัญหาการบริหารงานวิชาการด้านการวัดผลและการประเมินผลในวิทยาลัยครูสะทวันนะเขต สังกัดกรมสร้างครูกระทรวงศึกษาธิการ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงลำดับ จากค่าคะแนนเฉลี่ย จากมากไปหาน้อย 3 อันดับ ได้แก่ 1) มีการกำหนดแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดผลประเมินผลการเรียนอย่างเป็นระบบและเป็นไปในทางเดียวกัน 2) การจัดทำข้อสอบที่มีคุณภาพให้ครอบคลุมผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง และ 3) ส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูใช้วิธีการอันหลากหลาย ในการวัดผลประเมินผลการเรียนการสอน เป็นเพราะว่าการนำผลจากการวัดและประเมินผลเพื่อหาความบกพร่องมาปรับปรุงการเรียนการสอนของครูให้มีประสิทธิภาพนั้น เป็นปัญหาอยู่ในอันดับแรก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการวัดและประเมินการศึกษาเป็นหน้าที่โดยตรงของครูผู้สอนที่จะต้องศึกษาให้มีความรู้ความเข้าใจและมีเทคนิควิธีการเลือกใช้เครื่องมือวัดผลประเมินผลที่สอดคล้องกับเนื้อหาและลักษณะของการจัดประสบการณ์แล้วนำมาวิเคราะห์ผลการวัดและประเมินผล การศึกษาเพื่อหาข้อบกพร่องมาปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น สอดคล้องกับ วาสนา สีลุน (2551, หน้า ง) ได้กล่าวถึงการวัดผลและประเมินผลการเรียนว่า เป็นสิ่งจำเป็นในกระบวนการเรียนการสอน เพราะการวัดและประเมินผลการเรียนนั้นมีประโยชน์เพื่อเป็นการปรับปรุงการสอนของครูและปรับปรุงการเรียนของนักเรียน รวมทั้งปรับปรุงระบบการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชนากานต์ คะยอมศักดิ์ (2549, หน้า ง) ที่ศึกษาปัญหาและแนวทางในการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนสองภาษาของรัฐบาลและเอกชนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ พบว่าการบริหารงานวิชาการด้านการวัดและประเมินผล โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งตรงกับงานวิจัยของ รัตนา อนันตชาติ (2550, หน้า ง) ที่ศึกษาปัญหาและแนวทางในการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถม ศึกษาในอำเภอเมือง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 1 พบว่าการบริหารงานวิชาการด้านการวัดและประเมินผล โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

2. ความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์สอนเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานวิชาการในวิทยาลัยครูสะทวันนะเขต สังกัดกรมสร้างครูกระทรวงศึกษาธิการ

ปัญหาการบริหารงานวิชาการ ในวิทยาลัยครูสะทวันนะเขตเมื่อจำแนกตามความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์สอน โดยรวมและรายด้านพบว่าไม่แตกต่างกัน อาจเป็นเพราะว่าผู้บริหารและอาจารย์สอนส่วนมากได้ผ่านการฝึกอบรมเกี่ยวกับการนำใช้หลักสูตรและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภายใต้โครงการพัฒนาคุณภาพการศึกษาที่จัดขึ้นภายในวิทยาลัยครู

สหวันนะเขตเองและการฝึกอบรมในระดับภูมิภาคทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ ที่กรมสร้างครูกระทรวงศึกษาธิการจัดขึ้น ทำให้ผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน มีความรู้และความเข้าใจในปัญหาต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับหลักสูตรและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอยู่ในระดับที่ดี จึงเป็นเหตุผลทำให้ผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนมีปัญหาในการบริหารงานวิชาการ โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน จะเห็นว่าการจัดการฝึกอบรมทางวิชาการเป็นการช่วยแก้ไขปัญหและเป็นแนวทางพัฒนาแนวความคิดความเข้าใจในการบริหารจัดการด้านหลักสูตรและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้เป็นอย่างดี ซึ่งเป็นความต้องการในการพัฒนาตนเองของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน สอดคล้องกับ คุณคำ ราชพล (2548, หน้า ๖) ที่ศึกษาเกี่ยวกับความต้องการพัฒนาตนเองของบุคลากรสายครูผู้สอนในวิทยาลัยครูสหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ผลการศึกษาพบว่าความต้องการพัฒนาตนเองของอาจารย์ผู้สอนในวิทยาลัยครูสหวันนะเขต โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากส่วนความต้องการวิธีการพัฒนาตนเองด้านการศึกษาต่อมีความต้องการมากที่สุด รองลงมาคือด้านการดูงาน ด้านการอบรมสัมมนา ด้านการปฏิบัติงานร่วมกับผู้เชี่ยวชาญต่างประเทศและด้านการศึกษาดูด้วยตนเองตามลำดับ สอดคล้องกับ ปิยนุช ทองพรม (2550, หน้า ๖) ที่ศึกษาเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางการบริหารงานด้านวิชาการของ โรงเรียนในเขตอำเภอหนองใหญ่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 1 เมื่อเปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานด้านวิชาการตามความคิดเห็นของครู โดยรวมและรายด้านพบว่าไม่แตกต่างกันทั้งนี้เนื่องจากผู้บริหารโรงเรียนได้รับการพัฒนาความรู้ความสามารถและทักษะกระบวนการในการบริหาร จึงเกิดความเข้าใจและมองปัญหาได้อย่างชัดเจนถูกต้อง ทำให้ตระหนักถึงความสำคัญและความจำเป็นของการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนในฐานะเป็นภารกิจหลักของโรงเรียน เป็นหัวใจของการบริหารโรงเรียน

3. แนวทางการบริหารงานด้านวิชาการในวิทยาลัยครูสหวันนะเขต

ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์สอนมี ดังนี้

3.1 แนวทางการบริหารงานวิชาการด้านหลักสูตรและการบริหารหลักสูตร โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงลำดับจากค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับ ได้แก่ 1) ควรจัดอบรมส่งเสริมครูผู้สอนในการวิเคราะห์หลักสูตรการเรียนการสอน 2) จัดประชุมสัมมนาเพื่อหาข้อเสนอแนะและแนวทางในการดำเนินการจัดทำและการพัฒนาหลักสูตร 3) ควรมีการติดตามผลในการปฏิบัติงานและหาแนวทางแก้ไขพัฒนาปรับปรุงอย่างสม่ำเสมอ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้บริหารและอาจารย์สอนมองเห็นความสำคัญในการพัฒนาหลักสูตรสะท้อนถึงสภาพปัญหาและความต้องการตลอดถึงภูมิปัญญาท้องถิ่นที่จะนำมาใช้ใน

การแก้ปัญหาพร้อมทั้งกำหนดเป้าหมายและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของสถานการศึกษา เพื่อให้ผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนได้เข้ามามีบทบาทในการร่วมตัดสินใจในการบริหารงานด้านวิชาการให้สามารถดำเนินงานได้ตามจุดมุ่งหมายของของการจัดการศึกษาและปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น ดังนั้นการอบรมเกี่ยวกับการนำใช้หลักสูตรของสถานศึกษาจะช่วยให้อาจารย์สอนในสถานศึกษามีความรู้ ซึ่งเป็นวิธีการอย่างหนึ่งในการส่งเสริมสนับสนุนให้อาจารย์ผู้สอน ได้เข้าใจในหลักสูตรของสถานศึกษาได้อย่างถ่องแท้ จากความสำคัญที่ว้้นั้น ผู้บริหารในสถานศึกษาควรมีการจัดอบรมให้อาจารย์สอนในการวิเคราะห์ สังเคราะห์หลักสูตรอย่างถูกต้อง เพื่อให้เกิดความเข้าใจในการกำหนดนโยบายในการวางแผนเพื่อการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาให้มีคุณภาพต่อไป

3.2 แนวทางพัฒนาการบริหารงานวิชาการด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงลำดับจากค่าคะแนนเฉลี่ย จากมากไปหาน้อย 3 อันดับ ได้แก่ 1) ควรมีการจัดอบรมสัมมนาทางวิชาการ เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์จุดมุ่งหมายของหลักสูตรแต่ละรายวิชา 2) จัดอบรมส่งเสริมให้อาจารย์ผู้สอนในเรื่องเทคนิควิธีการสอนเพื่อให้อาจารย์ผู้สอนสามารถจัดกระบวนการเรียนรู้ตามแนวคำเนิการและเจตนารมณ์ของหลักสูตร 3) จัดสร้างแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายในบริเวณโรงเรียน เพื่อเอื้ออำนวยต่อการจัดการเรียนการสอนของอาจารย์ผู้สอน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าการส่งเสริมให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการสัมมนาทางวิชาการ และจัดการเรียนการสอนเช่น มาเป็นวิทยากรบรรยาย หรือชักชวนให้นักเรียนไปศึกษาในชุมชนและมีการประเมินผลและติดตามการจัดแผนการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง มีผลคืออย่างยิ่งต่อการพัฒนาการเรียนการสอนเนื่องจากอาจารย์ผู้สอนต้องศึกษาหาความรู้และทักษะเพิ่มเติมเกี่ยวกับเทคนิควิธีการสอนที่หลากหลาย โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์เนื้อหาจะเป็นการช่วยพัฒนาความรู้ความสามารถของนักเรียน ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนต้องเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมและสภาพความเป็นอยู่ของผู้เรียน สนองตอบความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน ซึ่งสถานศึกษาควรจัดให้มีการอบรมส่งเสริมให้อาจารย์ผู้สอนในเรื่องเทคนิควิธีการสอนเพื่อให้อาจารย์ผู้สอนสามารถจัดกระบวนการเรียนรู้ตามกระบวนการดำเนินงานและเจตนารมณ์ของหลักสูตร

3.3 แนวทางพัฒนาการบริหารงานวิชาการด้านการวัดและประเมินผลโดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงลำดับจากค่าคะแนนเฉลี่ย จากมากไปหาน้อย 3 อันดับ ได้แก่ 1) ควรอบรมอาจารย์สอนให้มีความรู้ความสามารถในการทำารวิจัยในชั้นเรียน 2) ควรส่งเสริมให้อาจารย์ผู้สอนมีความรู้เกี่ยวกับการสร้างเครื่องมือการวัดผลที่ได้มาตรฐาน 3) ควรมีการวางแผนและจัดระบบการวัดผลและประเมินผลโดยให้อาจารย์ผู้สอนมีส่วนร่วม

ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้บริหารและอาจารย์สอนรับรู้ถึงความสำคัญของกระบวนการวัดและประเมินผลด้านการเรียนการสอนจึงเกิดมีแนวความคิดที่จะพัฒนาคุณภาพด้านการวัดและประเมินที่มีประสิทธิภาพ ด้วยการส่งเสริมให้อาจารย์สอนมีการวัดและประเมินผลตามสภาพจริงและควรทำเอกสารเผยแพร่การวัดและประเมินผลตามสภาพจริงให้อาจารย์สอนนักเรียนและผู้ปกครองทราบ เนื่องจากบุคลากรในสังกัดไม่เข้าใจเกี่ยวกับระเบียบวิธีการวัดผลในสถานการศึกษาซึ่งในส่วนนี้เป็นหน้าที่ของผู้บริหารในการส่งเสริมให้ความรู้แก่บุคลากรทุกคนในโรงเรียนได้รับการอบรมเพิ่มเติมเกี่ยวกับการสร้างเครื่องมือการวัดผลที่ได้มาตรฐาน โดยเน้นการประเมินตามสภาพจริงโดยวิธีการประเมินผู้เรียนหลาย ๆ วิธี ได้แก่ การสังเกตพฤติกรรม การเรียนและการเข้าร่วมกิจกรรม มีเพิ่ม สะสมงาน การทดสอบ การสัมภาษณ์ ควบคู่ไปกับกระบวนการเรียนการสอน โดยมุ่งปรับปรุงและพัฒนาผู้เรียนในด้านต่าง ๆ ไปเป็นระยะ ๆ อย่างต่อเนื่องเพื่อให้ผู้เรียนมีพัฒนาการในด้านต่าง ๆ อย่างแท้จริงเพราะการวัดและประเมินผลทางการศึกษาเป็นองค์ประกอบที่สำคัญเพื่อช่วยในการตรวจสอบคุณภาพของผู้เรียนว่าผู้เรียน มีความก้าวหน้าทั้งด้านความรู้ ทักษะกระบวนการ คุณธรรม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์และอาจารย์สอนมีความสามารถนำข้อมูลไปพิจารณาปรับปรุงการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการจัดการศึกษาต่อไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

1. ด้านหลักสูตรและการบริหารหลักสูตร ควรพิจารณาคัดเลือกเอกสารประกอบให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร เกี่ยวกับการจัดระบบการเรียนการสอนให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร และควรจัดหาเอกสารที่ใช้ประกอบการจัดทำหลักสูตรของวิทยาลัยครูให้มีความเพียงพอ
2. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ควรมีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการสอนของครูในการจัดการเรียนการสอน โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ พร้อมทั้งกำหนดเวลาให้มีความสอดคล้องกับกิจกรรมที่กำหนดและควรมีการจัดกิจกรรมกระบวนการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับหลักสูตร
3. ด้านการวัดและประเมินผลทางการเรียนการสอน ควรมีการกำหนดแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดผลประเมินผลการเรียนอย่างเป็นระบบและเป็นไปในทางเดียวกัน ส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูใช้วิธีการหลากหลาย ในการวัดผลประเมินผลการเรียนการสอนและควรจัดให้มีการรายงานผลความก้าวหน้าด้านการเรียนให้นักเรียนได้ทราบเป็นระยะ

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาปัญหาและแนวทางในการพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องสภาพท้องถิ่น
2. ควรวิจัยถึงสาเหตุหรือปัจจัยที่ก่อให้เกิดปัญหาการดำเนินงานทางวิชาการของวิทยาลัยครูแห่งต่าง ๆ ในสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวและเนื่องจากการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ฉะนั้นควรน่าจะวิจัยซ้ำ (Replication) โดยใช้เทคนิคการวิจัยอื่น เช่น การวิจัยเชิงคุณภาพ (Quality Research)

มหาวิทยาลัยบูรพา
Burapha University